لیست جبهه مردمی نشان می دهد که پایداری ها و افراد متمایل به آنها نزدیک به 40 درصد از لیست را در اختیار داشتند که با اعتراض شدید سنتی ها مواجه شد.

پایداری راه خود را خواهد رفت؛

مسیر جمنا و جبهه پایداری قرار نیست به یک مقصد مشترک ختم شود، اگر موسسان جبهه مردمی در نهان و آشکار تلاش کردند پایداری ها را به درون سازوکار وحدت بکشانند، پایداری ها هم همانقدر در نهان و آشکار تلاش کردند خط و ربط خود را از این جبهه جدا کنند.

به گزارش اسپادانا خبر،«ما کار خودمان را خواهیم کرد و جمنا هم تلاش‌شان را می‌کنند. ان‌شاا که نتایج مثبتی برای همه داشته باشد و سودش برای همه باشد.» تحلیلگرانی که با استناد به سخنان چهره های جمنا به این نتیجه رسیده بودند که پایداری تغییر موضع داده و به ائتلاف خواهد پیوست با این جملات مرتضی آقاتهرانی حالا دیگر به این نتیجه رسیده‌اند که شکاف پابرجاست و گمانه ها در مورد حرکت مستقل پایداری صحیح بوده است.

آقا تهرانی البته به همین یک جمله هم بسنده نکرده و در توئیتی دیگر تلویحا کنایه‌ای به بی اهمیت بودن سازوکار جبهه مردمی زده است؛ «از تشکیل جمنا ما بی‌خبر بودیم و بعد از چند وقت خبردار شدیم که نشست هایی دارند. طبیعی است که تا حال ورودی نداشته‌ایم. البته خیلی مهم هم نیست.»

سوی دیگر ماجرا طیف سعید جلیلی هستند که از آنها هم صداهای اعتراضی بلند شده است. این دو سوی سازوکار ائتلاف جبهه مردمی می گوید باید وضعیت اصولگرایان را با مختصاتی بررسی کرد که تاکید دارد بر خروج رسمی جبهه پایداری از جمنا، عبور رسمی جمنا از جبهه پایداری و رد شروط جمنا از سوی سعید جلیلی.
شاید برای رسیدن به این سه سطح از تحلیل پربیراه نباشد که نگاهی آماری بر لیست 21 نفره جمنا شود.
آنالیز این فهرست به ما می گوید در حالی که سهم یکتا از این فهرست 7 نامزد بوده، پایداری تنها 2 نامزد در این بین دارد.
نکته مهم‌تر آن است که چندان نمی توان همین دو نفر را هم گزینه های پایداری دانست. سعید جلیلی که از چندی پیش دچار مشکلاتی با آنها شده و چندان تمایلی هم ندارد که پایداری ها همچون سال 92 ویترین او در این رقابت مهم باشند. پایداری ها هم چند وقتی است در میان مصادیق شان برای انتخابات ریاست جمهوری نامی از سعید جلیلی به میان نمی آورند . پس قرار دادن نام جلیلی از سوی دست اندرکاران تهیه لیست جمنا، یک بازی سیاسی دو لبه بوده برای اینکه هم بگویند پایداری ها در این فهرست حضور دارند و هم اینکه مانوری بدهند از عقب نشینی سعید جلیلی.
اما گزینه دوم پرویز فتاح است که نمی تواند گزینه پایداری ها باشد؛ چرا که اولا در هویت شناسی سیاسی او چندان حلقه وصلی میان تفکرات و عقاید با جبهه پایداری دیده نمی شود، خاصه آنکه او خیلی پیش تر از این ها بنا به گفته امیرحسین قاضی زاده دست رد به سینه پایداری ها زده است. اینجا هم باز یک بازی سیاسی دیده می شود هم برای اقناع بدنه و هم برای استفاده از نام پایداری.
زمینه های جدایی پایداری و جمنا
همین جاست که باید مروری کرد بر سخنان فردی که این روزها از همه ساکت تر شده است؛ صادق محصولی. یکی از کلیدهای ماجرای پایداری ها و انتخابات ریاست جمهوری بدون شک در دستان اوست. او مصاحبه ای انجام داده و گفته بود: «در حال حاضر فرد اصلحی هست که از جهت ارزش‌های اصولگرایی و انقلابی نمره بالایی می‌آورد و امکان رای‌آوری و اجماع روی او نیز وجود دارد؛ سراغ او خواهیم رفت و نتیجه هم خواهیم گرفت.»
او در ضمن مصاحبه چند بار از احتمال معرفی یک نامزد «جدید» سخن گفته است و البته ادامه داده است « اصلحی را که

یقین داریم رأی آور نیست او را معرفی نخواهیم کرد» او البته در بخش مهم تری از مصاحبه خود گفته بود :« ما وحدت به هر قیمتی را از لحاظ شرعی هم منطقی نمی‌دانیم. تمام تلاش خود را خواهیم کرد که دوستان انقلابی و اصولگرا به نتایج مشترک و گزینه واحدی برسند، ولی اگر علی‌رغم تلاشی که کردیم به نتیجه واحدی نرسیدیم، در روزی که لازم شود بنا به تکلیف عمل خواهیم کرد و آن مستلزم این است که وضعیت آن روز را ببینیم که چگونه است»

اندکی بعد جسته و گریخته خبرهایی از تحرکات پایداری ها در محافل رسانه ای و سیاسی حکایت از این داشت که آنها راه دیگری را برای انتخابات می روند .شنیده می شد که آنها راه های عبور از اصولگرایان را تئوریزه می کنند . حسین طلا در سخنانی گفته بود:«اگر مبنا را بر این بگیریم که آقای روحانی رئیس‌جمهور مستقر و یک طرف معادله است، فکر می‌کنم طرف مقابل می‌تواند وحدت را در عین کثرت ایجاد کند و آن «نه به روحانی» است بنابراین هر نامزد اصولگرایی که می‌آید رقیب اصلی‌اش باید آقای روحانی باشد، یعنی آقای روحانی را نقد کند و موجب ریزش آرای آقای روحانی شود چون جامعه آمادگی پذیرش دارد. نهایتا با وحدتی که در عین کثرت اتفاق می‌افتد، هر که به مرحله دوم رسید، همه با او وحدت خواهند کرد، حالا قدیمی باشد یا جدید.»

بعد از آن حتی خبر آمد که آنها خواسته اند که آیت ا مصباح یزدی به همراه روسای جامعتین مثلث تصمیم گیری برای انتخاب نامزد نهایی را تشکیل دهند . خواسته ای که با مخالف سنگین اصولگرایان مواجه شد.

پس لرزه های سهم خواهی دنباله دار پایداری ها

در این میان البته یک اظهار نظر مهم هم از سوی آیت ا موحدی کرمانی بیان شد. سخنانی سربسته که گلایه ها و هشدارهایی به همراه دارد. آنجا که او در مصاحبه ای درباره لیست ۳۰ نفره تهران اصولگرایان برای انتخابات ۷ اسفند گفته است: «اشکال آن لیست این بود که برخی افرادی که بودند، برای مردم ناشناخته بودند. در آن ائتلاف افرادی وارد شدند که سهم بیش از حد خواستند؛ این یعنی هوای نفس و سقوط.» او البته در جای دیگری از این مصاحبه گفته بود «قصد داریم تا از تمام احزاب و تشکل های اصولگرا که جمعیت قابل توجهی دارند، دعوت کنیم تا مبادا یک گروه بگوید چرا ما غائب بودیم. در انتخابات مجلس هم من این را گفتم اما نشنیدند.در همان ائتلاف ۲۱ نفره گفتم که باید همه اصولگرایان دعوت شوند، اما نپذیرفتند.»

اما اشاره آیت ا موحدی کرمانی به زیاده خواهی کدام گروه بود ؟ کدام بخش از اصولگرایان اجازه ورود به فراآیند وحدت را نیافتند که حالا یکی از دلایل شکست اصولگرایان بر شمرده می شدند؟ آنالیز فهرست انتخاباتی اصولگرایان در مجلس دهم نشان می دهد که جبهه پایداری در این لیست بیش از سایر جریان ها و تشکل های با سابقه اصولگرا بوده است. طیف بندی این لیست نشان می دهد که پایداری ها و افراد متمایل به آنها نزدیک به 40 درصد از لیست را در اختیار داشتند. رخدادی که البته با اعتراض شدید سنتی ها و تشکل های با سابقه اصولگرا مواجه شد اما آنها در نهایت با توجه به تعهدی که برای پیروی از فهرست نهایی داشتند اعتراض خود را مسکوت گذاشتند .غلامرضا مصباحی مقدم روایت جالبی دارد از آن برهه؛ « حضور جبهه پایداری در ائتلاف ترکیب لیست را تحت تاثیر قرار داد و مطمئن بودیم لیست رای نمی آورد اما اصل ائتلاف برای ما مهم بود.»

نکته دیگر سخنان آیت ا موحدی کرمانی آن بخش از سخنان اوست که از غیبت برخی جریان های اصولگرا در فرآیند تهیه فهرست نهایی روایت می کند . با نگاهی به رخدادهای آن دوران برای ما یادآوری می شود که در واقع مهمترین گروهی که با فشار و تلاش جبهه پایداری وارد این فرآیند نشد فراکسیون رهروان و طیف‌های سیاسی نزدیک به این تشکل درون پارلمانی است. درواقع یک بخش از زیاده خواهی پایداری ها با حذف این جریان سیاسی مجال تحقق پیدا کرد.

خروج رسمی از ائتلاف و چند سوال مهم

خروج از سازوکار ائتلاف گویا اینبار هم انتخاب پایداری ها بوده است؛ پایداری در جمنا نامزد ندارد و آنگونه که آقا تهرانی اعلام کرده آنها راه خود را خواهند رفت. جلسه دارند پشت جلسه، دیدار دارد پشت دیدار . نکته اما این است که نامزد واقعی پایداری ها کیست؟ آنها روی چه کسی سرمایه گذاری کرده اند که تا امروز نامش را پنهان نگه داشته اند؟ آیا اینکه گفته می شود سطح اختلاف در جبهه پایداری بالا رفته و احتمال بروز شکاف های عمیق در میان آنها شدت یافته صحت دارد؟

منبع/ خبرآنلاین

برچسب ها: انتخابات [1]
اصولگرایان [2]